

то са опалвала, извѣстиявалъ на хлѣбаря да носи хлѣба.

Веднажъ му са разгнѣвилъ подкапитанина и го наказалъ неправедно. Горкыя чимпанзе са молилъ съ очи-тѣ си да го оставятъ и да го не наказватъ неправедно; нѣ не са послушалъ. Той прѣтърпѣлъ наказаніе-то, нѣ това му са видѣло до толкова тежко, щото не рачилъ вече да яде и умрѣлъ отгладъ и отъ жалость. Моряцы-тѣ го жалѣли, какво-то са жалѣи добъръ другаръ.

Нѣ до тука ный говорихме за упитоменыя чимпанзе; да видимъ сега, какъ живѣи той въ диво-то си състояніе. Той са срѣща на чифтове и отъ това искатъ да кажътъ, че е едноженецъ. Като ходи правъ, той са опира на тоягж, кождо употребява въ нужно врѣме и като оржжіе. Защищава са и съ камъни, кои-то той фърля твърдѣ искусно. Чимпанзе живѣе въ усамотены-тѣ мѣста на горж-тж, дѣто нѣколко чифта направятъ селце отъ нѣколко колибы. Ако бы да нагазе мѣсто-то имъ нѣкой неприятель — Человѣкъ или животно, чимпанзе са бѣжтъ съединено и съ общы силы запазватъ себе си отъ неприятеля. Съ прѣчки и камъни тый отпжждатъ отъ мѣсто-то си и голѣмы-тѣ слонове. Ако бы да са нарани нѣкой въ боя, другары-тѣ му го занасятъ въ колибы-тѣ, очистятъ му ранж-тж и ѣ свѣрзватъ съ нѣкаквы джвканы трѣвы и съ лика.